

گۆڤاری (ژین)، ژماره‌ی یه‌که‌می، له ۱۹۱۸/۱۱/۷، دووا
ژماره‌شی، که ژماره (۲۵) بووه، له ۱۹۱۹/۱۰/۲، له
ئه‌سته‌مبۆل بلاوکراوه‌ته‌وه. به‌رپرسی یه‌که‌می گۆڤاره‌که، هه‌مزه‌ به‌گ
موکسی بووه. محهمه‌د ئه‌مین بۆژنارپسلان، سه‌رجه‌م ژماره‌کانی ئه‌م
گۆڤاره‌ی کۆکردۆته‌وه و له چوار به‌رگدا، سه‌رله‌نوێ، له شاری
ئوویسالا له سوید، له سالی ۱۹۶۵، له وه‌شانخانه‌ی (ده‌نگ)
چاپ و بلاوی کردۆته‌وه. ئیمه‌ لی‌ره‌دا، له رینووسه‌ کۆنه‌که‌ی
خۆیه‌وه، به پشت به‌ستن به کوردییه‌ لاتینییه‌که‌ی بۆژنارپسلان،
خستوو‌مانه‌ته‌ سه‌ر رینووسی ئه‌مرۆ. (۵۳)

ئیه‌وه ده‌قی یه‌که‌مین شانۆنامه به زمانی کوردی:

پیه‌سا کوردی

سهرحده گرتنه. زاربی کوردان، مهعازهللاه وی دبهردهست وپیین
دوژمنان بچت.

ئهز ژکی کیتمترم! ما ئهز کورمانج نینم! ما ناموسا ههر
کوردیکی ناموسا من نینه! ئهلبهت.. ئهلبهت ئهزی بچم. قیامهت
رابت دیسا ئهز دچم. خوین سهران بیت دیسا ئهز خوه ناگرم. ههتا
غهزال ژی من مهنعی بکهت، دیسا ئهز ناوهستم. ئهز مهمی ئالانم.
مییری ههکاریا ئهمر کری یه. ههم سولتان سهلاحه دین شیریی خوه
کیشایه، ل پیشیا ته مامی دنیا بی وهستانه، قودسا شهریف
موحافهزه دکهت. ئومومی فهلان بهرههف بوونه کو ئهوی ژ
ئیسلامی بستینن. جوهاب ژ مییری ههکاریان هاتیه، ئه م دی بچنه
هاریکاریا وی. ئیسلام ههمی، ل وی بهرههف بوونه. ژبوچ؟
ئهلبهت ژبو غهزایی. ما ئهز ژ وان نازدارترم! ما خیرا غهزایی دی
ههر ژبو وان بت!

(دایکا مه موژ دهردا تیت. وهکی کورپی خوه وهها پر غهلهیان
دیت)

چاقرهش: کورپی من، خودی خیر کهت! ته ج بهیستی یه تو
وهها حیددهتی، چاقی ته وهها سوژ بوونه؟

مه مو: دایی، شیریی خوه ل من حهلال بکه! دژمنان سه ر ل مه
راکری یه. هاتنه قودسی ژ ئیسلامی بستینن. ئو میر ئهمر کری یه،
غهزایه، دی بچنه غهزایی. مادهم ئهز ژی کوردم ئو ئهز ژ ئالانم،
باب و باپیریته من دقتی ری دا چوونه، دقتی ئهز ژی دقتی ری دا

بچم. ته شیرى سپى دايه من. شیرى خوه ل من حهلال بکه.
چاقرهش: کورى من، د رتيا دينى خوه و د رتيا وهلاتى خوه دا
ئه گهر ئه ز حهلال نه کهم، خوه دى ژى من حهلال ناکهت. ئه گهر تو
ئيرۆ نه چى، سبى دژمن وى بيتان. من تو ژبو رۆژه کى وهها خودان
کرى. کو تو وى جيبى ژبو دين و وهلاتى خوه بگرى، ناقى
کورديتيى، کورمانجيتيى ئيلا بکى، من شیرى خوه حهلال کر،
خوه دى دگهل ته بى.

مه جيسا دويى

(دهنگى دهري تيت)

مه مۆ: دايى، وى دهري دقوتن (هه مان دبه زت).
ئه وکى يه؟ ئۆ وۆ. . . براى له وهند، که ره م که. . . که ره م که.
(له وهند ژ ده ر دا تيت)

له وهند: ئه سه لامو عه له يکوم ! (دچيت ملنى چاقره شى).
چاقره ش: عه له يکوموسسه لام، که ره م که، روونى خواری)
له وهند رودنت). سه ر سه رى من هاتى، سه رچاقشان. تو
قه نجکى، خوه شى؟ مال، بچووک؛ چاوانن؟
له وهند: خوه دى ژ ته رازى بت. مال، بچووک ده ستى ته
رادموسن.

مه مۆ: سه ر سه رى براى خوه هاتى.
له وهند: سه رى ته هه زار سالى بت. ته خوه به ره هف کر، دادى

دهستورا ته دا؟

مه مۆ: مه ژى ههتا نوها نهو خه بهر ددا. دا يكا من شيرى خوه ل
من هه لال كر. دى كارى من بكهت. خوه دى هه زكهت نه م ژى
كهنگى بچن؟

له وند: ئيرۆكه مرۆقهك ژ باشگالان هاتيه. گو «مير ههتا
چۆله ميترگى چوويه» لازمه دقئ ههفتى يى دا نه م به رههف بينه
چۆله ميترگى.

مه مۆ: ئيرۆكه خوه به رههف بكن، سبى زوو جا نه م رى بچن.

له وند: دهستورا من بده، نه ز ژى بچم خوه به رههف بكم.

مه مۆ: ل سه ر سه رى من هاتى.

(له وند دچت).

چاقرهش: (خوه ب خوه) يا ره بى، نه ولادى من نه مانه تى ته به!
تو فرسه ت و سلامه تى بدى يى! (ته ماشا مه مۆ دكهت) كورئ
من، خوه دى دگه ل ته بى! نه ز بچم، كارى زه وادا ته بكم.
(چاقرهش دچت).

مه مۆ: (خوه ب خوه) نهى خالقى من، ته چ لوتفهك مه زن
راكربيه، دا يهك خودان هميه ت ته دا يه من! چ يا وجدانا من نه مر
دكهت، نه و پى رازى يه. چو جار ان نابت مانع شولان. نه ز وئ
دچم با غه زالى. بووكا ههفته يه كى يه. نه ز بهيتم د جى دا، ما
ئينسافه؟!... به لى، ئينسافه، له ورا نه ئينيا وهلاتى ژ هه مى
نه ئينيان مه ستره. نه و ژى پى رازى يه. نه ز بچم غازى بيم، جا نه و

ژی بیتنه حهره ما غازیبیه کی. لازمه ئه و ژى فهخرى بکته.
(پيچهک مولا حهزه دکته، وئ وهختى غه زال ژ دهر دا تپت. د
دهسته کی دا دهسماله، چاڤى خوه پاقر دکته. مه مۆ دهستی
دگريت، روودنته خواری).

مه مۆ: غه زال، ته خیره؟ تو بو چ دگری؟

غه زال: ما هون ناچن!

مه مۆ: به لی. ژ بهر چوونا من لازمه تو بگری؟

غه زال: وهکی تو چوویی، پاش ته دئ چ بکم! ما ممکنه ژینا
من! وهکی تو چوویی، روحی من ژى دچت. من دگهل خوه بیه.

مه مۆ: د شه پیت وهها دا شهرمه ژن دگهل مه بین. هه م ژى

دایکا من ته نی یه. تو دئ چاوا بهیلى!

غه زال: ئه ز شهف- روژ خدامی ژ دایکا ته را بکم، ئه ز ژى

عاجز نابم، ئه ز ژى تیر نابم.

(روهنکان ئی زهار دکته).

ئه ز دئ چاوا ته بدم دهستی فهله کی، دئ چاوا ژ ته دوور بيم!

مه مۆ (ب ئاههنگ)

ئیرۆ ههفته داوهت کری

غه زایین ئه ز ژ ته کری

ئه ز دچمه بهر کافری

غه زالا من، ده لالا من، بهس بگری

غه زال: مه مۆ ئیرو بوو عهسکه ره

ئەقینیا مە بوو کەسەرە
تو من ببە دگەل خو، هەرە
یان بکوژە، یان بکوژ پاشی هەرە

مەمۆ: تو بەس روھنکان ببارینە
ئبیرو دژمن مە کینە
وہستانا من لائق نینە
غەزالا من، دەلالا من، بەس بگری

(غەزال نەھشیار دکەفت).
پەردە دکەفت

پەردا دوویی

(پەردە قەدبیت. دیسا رایخستنا بەرئ. غەزال ب تەنئ سەر
دۆشەکی روو نشتی یە، ملە حەزان دکەت و یەکجار)
غەزال: ئاھ... یا رہبی، ئەقە بوو سالەک، چو جەواب ژ مەمئ
نەھات. جارەک دیتەر من مەمئ دیتبا، بلا مەلەکی مەوتئ ھاتبا،
ئەمانەتئ خو ژ من گرتبا !

(رادبیت پییان)

ئاھ... ئاھ... ئهڦه چ ژبینه ! ما مروڤ ژبو دهر د و ئهلهمان هاتنه
دنیایی !

چاڤرهش: (ژ دهر دا تیت) غه زال، خودی خیر کت، ته چ یه ؟
دیسا تو وی دگری یان ژبه ر لاوی من نه گری ! نه گری ! مرگینا من
ل ته ئیروکه مروڤهک ژ ئوردووگاھی هاتیه، له شکه ری مه بهردایه
دژمنان، دژمن ته سلیم بوونه، مہمی سلامه ته فان روژان دی بیت.

غه زال: «بی خوه» خودی گوھ دهنگی ته بی !

(خوه به رههڤ دکهت، گوتنا خوه پوڤشمان بوو، پیش خهسییا
خوه شهرم کر).

چاڤرهش: غه زال، خودی وهکی مہمی دا من، توژی ژبو مہمی
هاتی دنیایی. شهرم نه که. ئه ز ئیفتیخاری ب ته دکه م کو تو بووکا
منی. مہمی چهنه لاوه، توژی هنده ده لالی. مہمی چهنه جامیرو
خوه دان میربینی یه، توژی هنده خوه دان ئیسمه تی. ئه ز ل پیش ته
نابیزم، خودی شاهده، هہمی جهان ئه ز دبیزم، چونکی راستیی
مروڤ ئینکار بکتهت، بی ئینسافی یه. خودی وه ههر دوکان بو من
بهیلتیت.

(دهنگی دهری تیت، غه زال دچیت)

غه زال: ئه وکی یه ؟

دهنگهک: ئه زم

(خولامهک ژ دهر دا تیت).

خولام: خاله تا چاقرهش، خانما من گوت بلا هه تا ليره كه ره م
بكه ت.

چاقرهش: (دببئته غه زالى) غه زال، نه زوى دچم، نه مانه تى ته
نه ف دهر.

(چاقرهش دچيت، غه زال ته نى دمينت).

غه زال: ئاه ... ئاه ... خوه سيبا من مزگينى دا من. عه جه با
راسته، جاره ك دى نه م دئ بگيهينه يه ك؟
دهنگى دهرى تيت، غه زال دبه زت).

غه زال: نه و كى يه؟

دهنگه ك: ميتهقانه.

(پوشيا خوه ب دهقى خوه دگريت، دهرى فه دكه ن).

غه زال: كه ره م كه!

ميتهقان: (ته ماشه دكه ت، ناس ناكه ت) سه لامون عه له يكوم.

غه زال: عه له يكوموسسه لام. كه ره م كه، سه ر سه رى من هاتى.

ميتهقان: (روودنيت) خوه دى ژ ته رازى بيت.

غه زال: (تاسه ك دهو تينت، دهستى خوه دده ته سنگى خوه)
كه ره م كه.

ميتهقان: (وه ردگريت، دهوى فه دخوت) من گه لك ژته منه ته.

(غه زال دچيت كارى نانى بكه ت).

ميتهقان: زه حمه تى نه كيشه. قى گاقى نه ز وه ستامه، نه ز نه شيم
چو بخوم.

غزال: میټهټان میټهټانیت خوهدی نه، چاوان نه مر بکن نه م
مه جبوورن نه مری وان بجه بین.

میټان: خوهدی کیټماسی نه که ت. پرسبار بی عه بین، نه ز دی
تشته کی ژ ته پرس بکم.
غزال: نه مر که.

میټهټان: هون که چا مالی نه، یان بووکا مالی نه؟
غزال: هون میټان نه بان، مقابلی قی سوئالا ته، لازم تات نه ز
ب چه کان جه و اب بدهم. هنده قه دهر هه یه تو میټهټانی، قه دری
میټهټانان نه کری یه و دائیما کورمانجان د رټیا میټان خوه دا جان
دایه. دژمنی کورمانجان بته میټهټان، دیسا قه بوول دکن و قه دری
دگرن و خزمه تی بو دکن.

میټهټان: غزالا من! سه د نأفه رین بو ئیسمه تا ته! نه ز فه خری
ب ته دکم! ته نه ز نه ناسیم، نه ز مه مؤ مه! شیرتی ته خواری ل ته
هه لال بیت. (هه ما رادیت، دهستی غزالتی دگرت).

غزال: (یه کجار هه ره که تا خوه ته بدیل کر، بی ئیختیار)
ناه... (هه ر دو خوه ل ستووی یه ک ددن، سه ر دؤشه کی دکه فن،
نه هسبار دبن).

(چاقره ش ده ری دقوتت. که س ده ری نأفه که ت. ده ری دشکینت،
ژ دهر تیت، بووکا خوه د وی حالی دا دبینت. ته ماشه دکه ت،